

[illegible]

אִכָּא לְמִימָר ^(ה) אִמְרֵי סֵתִם ^ס
לַחֲצֹר בַּעַל הַבַּיִת שֶׁלֹּא בִרְשׁוֹר
חַיִּיב הַזִּיקוֹן בַּעַל הַבַּיִת פִּטְמוֹר א'
הוּא יָדַע בִּיהַּ הַזִּיקוֹן בַּעַל הַבַּיִת
לֹאפֻקִי לְאִזּוּקִי לִית לְךָ רִשּׁוּתָא

ומאי ברשות ומאי שלא ברשות איכא אמרי
ברשות הוויא לה שן ברשות הניק ושן
ברשות הניק חייבת שלא ברשות הוויא לה
שן ברה"ר ושן ברשות הרבים פטורה ת"ש
הכנים שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות
ובא שור ממקום אחר ונגנחו פטור ואם הכנים
ברשות חייב מאן פטור ומאן חייב לאו פטור
בעל חצר וחייב בעל חצר לא פטור בעל
השור וחייב בעל השור אי הכי מאי ברשות
ומאי שלא ברשות איכא אמרי הא מני ^{ר'}
טרפון היא דאמר משונה קרן בחצר הניק
נוק שלם משלם ברשות הוויא לה קרן בחצר
הניק ומשלם נוק שלם שלא ברשות הוויא
לה קרן ברה"ר ולא משלמא אלא חצי נוק:
ההיא איתתא דעלתה למיפא בההוא ביתא
אתא ברחא דמרי דביתא אכלה ללישא חביל
ומית "חייבה רבא לשלומי דמי ברחא לימא
פליגא אדרב דאמר רב הוויא לה שלא תאכל
אמרי הכי השתא התם שלא ברשות לא
קביל עליה נטירותא הכא ברשות קביל עליה
נטירותא ומאי שנא מהאשה שנכנסה לחזן
חמין אצל בעל הבית שלא ברשות ואכלתן
בהמתו של בעל הבית פטור ואם הוזקה
חייבת טעמא שלא ברשות הא ברשות פטור
אמרי לחזן חמים כיון דלא בעיא צניעותא
מידי לא בעי מסלקי מרוותא דחצר נפשיתו
ועליה ידידה רמי נטירותא אבל למיפא כיון
דבעיא היא צניעותא מרוותא דחצר מסלקי
נפשיתו הלכך עלה ידידה רמיא נטירותא:
הכנים שורו לחצר בעל הבית: אמר רבא
הכנים שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות
וחפר בה בורות שיחין ומערות בעל השור
חייב בנוקין חצר ובעל חצר חייב בנוקין חבור
אף על גב ^{ר'} דאמר מר יכי יכרה איש בור
למלווייה ולא קא מלייה כמאן דכרייה דמי
ואמר רבא והכנים שורו לחצר בעל הבית
שלא ברשות והזיק את בעל הבית או בעל
הבית הוזק בו חייב רבץ פטור ומשום דרבץ
פטור אמר רב פפא מאי רבץ ישהרבץ
גללים ונסנפו כליו של בעל הבית דהויא
גללים בור ולא מצינו בור שחייב בו את
הכלים הניחא לשמואל ^{ר'} דאמר כל תקלה בור
הוא אלא לרב דאמר עד דמפקר ליה מאי
ללים אפקורו מפקיר להו ואמר רבא "נכנס
והזיק את בעל הבית או בעל הבית הוזק בו
פפא ^{ר'} לא אמרן אלא דלא הוה ידע ביה אבל
ב"מ"ט משום דאמר ליה נהי דאית לך רשותא
אזדור למעמייתו דאמר רבא ואיתימא רב פפא
שניהם

וא"ת והא לעיל (דף כג.) פטריקן
בעל הגמל כשלא סכסכה למ"ד אשו
משום ממונו אע"ג דלא כתיב איש
אש ולא שור אש וי"ל דהתם נמי
כתיב שלם ישלם המצעיר את
המצער דמשמע דוקא כשמצעיר
עצמו הוא משלם:

וַיִּזְכֹּר בַּיּוֹם פָּהּ דְּוָקא כְּלִיו
אָבֵל הוּא עֲלָמוּ [הַחֹק]
חַיִּיב צַעַל הַשּׁוֹר וְלֹא פִטְרִין לִיה
מִשּׁוּם אִישׁ בּוֹר וְלֹא שׁוֹר בּוֹר דְּכֹל
מִיָּדֵי דְהוּא דִּילְיָה בִּשְׁעַת נְפִילָה כְּגוֹן
בְּגֻלְלִים וְכֵן נִפְלָה גְמָלוֹ וְלֹא הֶעֱמִידָה
דִּמְחִיתָא לִיה מִשּׁוּם אִישׁ אֲבָר אֶ"ג
דְּלִיּוֹ לֹא כִרְיָה אֲלֵה גְמָלוֹ כִּרְוָה
כִּיּוֹן דְּבִשְׁעַת כִּרְיָה דִּידֵיהּ הוּא וְעִלְיָה
רַמִּי לְסָלוּקִיָּה וְלֹא סָלְקִיָּה כְּמֹאֵן דְּכִרְיָה
דְּמִי אָף עַל גַּב דְּמִפְקִיר לְהוּ בְּתַר
שַׁעֲמָא וְלֹא דְמִי לְשׁוֹרֵי שַׁחֲפֵר בּוֹר
בְּרֵה"ר דְּחַפְרִיָּה לֹאֹ דִּידֵיהּ הוּא וְדִלִּיל
הַקְּשׁוֹר בְּרַגְלֵי הַתְּרַנְגוֹל מֵאֲלִיו דְּלִיל
לֹא דִידֵיהּ הוּא עכ"ל מִשְׁמַע מִתּוֹךְ
פָּה"ה לְמֹאֵי דְּמַסְקִין סָתֵם גְּלִילִים
אִפְקוּרִי מִפְקֵר לְהוּ דְּלֹא פִטְרִין אֲלֵה
כְּלִיו דְּוָקא אָבֵל הוּא עֲלָמוּ חַיִּיב
וְלִר"י נִרְאָה דּוּדְאִי מַעֲיָקְרָא דַּס"ד
דְּלֹא אִפְקִרְיָה לֹא פִטֵּר אֲלֵה כְּלִיו
אָבֵל לְפִי הַמַּסְקִנָּה דְּלֹאֵר דְּמִפְקֵר
לְהוּ אִפִּי הוּא עֲלָמוּ פִטּוֹר מִיָּדֵי דְּהוּא
אִמְפִּיקֵר מְזִקִּיו לְאַחַר נְפִילָה אֲוֹס
וְנְפִילָה גְמָלוֹ מִקּוּמִיָּין דְּאַתְקֵל וְאַתְקֵל
זִיָּה גְמִלִיָּה אִו דְּרֵךְ שְׁרַעְתָּא דְּהִנֵּרָא
דְּהוּ פּוֹשַׁע אָבֵל כִּכָּא דְּלֹא פִשַׁע אֶ"פ

ה שחוזר ממה שלא פטר אלא כליו
שדרכו להרצץ גללים:

וְיִי וְהִזִּיק בְּרֵה"י אַחֵר אֶבֶל הִזִּיק בְּאוֹתוֹ
נִתְּזָה וְגַם לֹא יָבֹא שׁוֹם אֶדָם שֶׁם וַיּוֹזֵק:
שְׁנֵיהֶם

הגהות הב"ח
(א) גמ' אמרי סתם גללים.
נ"ב עי' מ"ט מזה צב"מ
דף סה ע"ב: (ב) תוב'
ד"ה אע"ג דאמר וכו'
והיה דרומה לפטור כל
אדם צבור:

גליון הש"ס
תוס' ד"ה אע"ג וכו'
ראפילו אם חפרו. עיין
לעיל דף כט ע"א תוס'
ד"ה פליגי ולקמן דף מט
ע"ב תוספות ד"ה צרה":

מוסף רש"י
משונה קרן בחצר
הניזק. קרן תמה וכל
תולדותיה קרי משונה
הואיל ושינו את וסתן, שלא
היו דרכן לכך (לעיל ד.י.).